UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs A Saxo Ferrato In primam Codicis Partem

Bartolus

Lugduni, 1567

Sententiis, quæ fine certa quantitate prolate sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96119

Visual Library

lit.cont.Et eſt hec diſtinctio,quã tenere debẽt iudices,ſecundũ eũ, vt hic,⁊hoc placet.Sed cõtra hoc op.expreſſio eius,ꝙ tacite ineſt nihil operatur.vt j.de fideiuſ.l.non recte.⁊ ff.de lega.j.l.iij.ſed iſtud eſt etiam tacite,de iure communi,ergo ⁊c.Sol.Dicit Rich.fateor contrarium quod nihil operatur,ſed fit cauſa dubitationis tollen de,vt l.qui mutuam.ff.man.⁊ l.que dubitationis.ff.de reg.iur.Hoc
2 non placet.quia vanum eſſet conſiliũ Principis hic, † ⁊ ideo dico, quod ante ſententiam ⁊ etiam ante lit.conte.quandoqz poteſt appellari,vt puta ſi iudex pronunciauerit ſe eſſe,vel nõ eſſe iudicem, vt not.in auth.habita.§.ne fil.pro pa.⁊ in caſu.l.arbitror.ff. qui ſa-
3 tiſd.cog.⁊ de mino.l.intra vtile.Item †recuſatio poteſt fieri quandoque poſt lit.conte.ſi noua cauſa ſuperuenit, vt l.non diſtinguemus.§.cum quidam.ff.de arb.Unde cum iudex remouet appellationem ante ſentẽtiam,iſta remotio operatur illis caſibus, in quibus poterat appellari,⁊ cum remoueret recuſationẽ poſt lit. conteſt operabitur ſecundum quod dicemus de ordinario,vt ſ.de iu-
4 di.auth.ſi vero contigerit.Et ſecundum hoc ſi oppo.nemo†poteſt committere cauſam appellatione remota,niſi Princeps,vt l.prima.§.fi.a quib.appella.non licet.Reſpond.verum eſt remota appellatione a diffinitiua,ſed bene poteſt remoueri appellatio ab interlocutoria.Et hic eſt caſus nota.hic,⁊ hoc ſentit gl.tua in fi.mul
5 tum not.quam vide. Secundo, quero, † quando iſta verba ſimul ponuntur,qualiter intelligantur prout in princ.l.preſupponitur. In hoc ſunt opin.Quidam dicunt quod ante lit.cont.non poterit recuſari.Et quod hic dicitur in tex.quod minime vetitum eſt, ſcilicet a lege,⁊ hoc tenuit Joan. Alij dicunt contra.⁊ dicunt quod dictis verbis non obſtantibus poterit recuſari,per hunc tex.dum dicit,quod minime vetitum,⁊c.Ego teneo opin. Jo.per rationem quam dixi in ſummario,ſcilicet quando duo vocabula veniunt ad determinationem vnius verbi,debent intelligi vt vniformiter operentur.Sicut ergo appellatio eſt remota ante lit. conteſta.vt dixi.
6 ita eodem modo recuſatio.† Quero,quid ſi in literis[b] delegatio
b nis remoueatur ſolum appellatio an ex hoc videatur remota recuſatio? Sl.hic tenet ſic Alle.extra de appel.ſuper eo.In contrarium facit j.ne lic.in vna ea.cau.l.j.in fi.Ibi loquitur quãdo remouetur a iure,hic quando ab homine.Contrarium huius determinat.gl.ind.l.j.§.fi.ff.a qui appel.nõ lic.Et iſtam opi.ſequũtur communiter doct.quia quando ſunt duo iura ſeparata, remoto vno, non ſequitur remotio alterius,vt l.ſi vnius.ff.de ſer.vrba.pred.

ADDITIO.

a P.PAV.P. Duo vocabula.Uide Jaſ.in l.contra maiores.poſt princ.ff.de inoff.teſt.

b P.PAV.P. Quid ſi in literis.Not. quod immo remota appellatione non intelligitur remota nullitas, quia ſunt diuerſe. Uide Comen.cõſ.xvij.⁊an remota appellatione ⁊ contradi.dicatur ſublata nullitas,vide Comen.cõſil.lx.incip.in Chriſti nomine.vbi etiã ponit an intelligatur remota reductio in laudo,⁊ ꝙ etiam ſi remouetur appellatio,⁊ querele ſupplicatio poſſit dici de nullitate , vide practic. Papien.in forma exec.ſententie diffi.Item ꝙ remota appellatione,non cenſetur remota appellatio ratione euidentiſſime iniquitatis ⁊ ꝙ nõ videatur remota nullitas,vide Abba.conſ. lv.in ij.parte.Item ꝙ remota appellat.non cenſetur remota querela vel ſupplicatio,vide Barba.in c.j.de offic.dele.Jaſo.in auth. que ſupplicatio.de precip.imper.offer.⁊ quedã alia vide per Are. conſil.lxv.⁊ in c.dilecto.in ix.q.de appel.Item an ſtatutum remouens appellat.in aliqua cauſa,an cenſeatur ſolum a diffinitiua nõ ab interlocutoria vel grauamine,vide Pau.quod ſic.in c.paſtoralis.in prin.an vj.q.de appel.Item an remota appellatione dicatur remota querela apud eundem iudicem,vide Alex.in l.fi.ſ.de edicto diui adri.tol.poſt Pau.de Caſt.ibi.

De ſententijs,que ſine certa quantitate prolatæ ſunt. Rubrica. XLVI.

LEX I.

1 Jus mere de futuro,non poteſt deduci in iudicium.
2 Si ius eſt de preſenti habens dependentiam de futuro,venit in iudicio quando actori nihil poteſt imputari.

Cum iudicem. Ualet ſentẽtia de futuro, ſi dependeat a iure, quod eſt de preſenti.h.d.ſecundum vlt.lect.hic poſitam in gl. que eſt vera.Oppo.⁊ videtur,quod curſus futuri tem-
a poris[a] non ſpectat ad iudicem, vt ff.de vſur.l.j.§.j. Huius timore ſunt in glo.quinqz lect.quatuor prime tendunt ad hoc,vt oſtendatur iudicem pronunciaſſe de vſuris preteritis, Ult.ad hoc tendit, vt iudex pronunciauerit de futuris. Prime quatuor lec.non habent dubitationem,ideo non proſequor eas,vide gl. Ad quintam lect.quam poſui vobis obſtat fortiter.l.j.§.j.ff.de vſuris.Reſpond.

Quãdoque nihil eſt,quod poſſit imputari creditori,vt puta, repeto ſortem,⁊ facio quantum poſſum in ea exigenda,tũc tractus futuri temporis,in quo currũt vſure,inuito actore, ſpectat ad iudicem vt hic.Quandoqz eſt aliquid ꝙ poteſt imputari creditori,vt puta.non curat ſortem habere.ſed vult quod debitor condemnetur ſibi de futuro ad vſuras,⁊ hoc non ſpectat ad iudicẽ,vt l.contraria.Oppon.de l.non quemadmodum.ff.de iu.Sol.Ea que ſunt mere de futuro , ⁊ habent dependentiam a iudice ,vt l.contraria, ſed ea,que ſunt de futuro,⁊ habent depẽdentiam a iure de preſenti,ſic,⁊ ita loquitur hic.Nam ſors petebatur de preſenti , ⁊ ab iſto debito ſortis habẽt dependentiã vſure,⁊ hoc ſpectat ad iudicem, ⁊ ita loquitur hec lex.Contra hoc oppo.de.l.in lege Aquilia ſi de-
1 letum.ff.ad leg.aquil. Huius timore debes ſcire breuiter, † quod quandoqz eſt ius mere de futuro,⁊ hoc non poteſt deduci in iudi-
2 cium,vt d.l.non quemadmodum.† Quandoqz eſt ius de preſenti, quod habet dependentiam de futuro,⁊ tũc diſtingue vt dixi, Aut poteſt actori aliquid imputari,⁊ non venit in iudicio,vt l.q.§.j.ff.de vſu. Aut nihil poteſt ei imputari,⁊ non venit in iudicio, vt hic,⁊ l.
3 j.de fideicom.⁊ l.male agitur,de preſcript.xxx.an.† Quandoque eſt ius de preſenti,propter intereſſe, ꝙ ſperatur de futuro,⁊ tunc aut illud intereſſe ſperatur propter culpã. ⁊ loquitur l.in le. Aquilia ſi deletum.ff.ad leg.Aquil. Aut propter dolum loquitur l.locu.§.
4 condemnatio.de tab.exh.† Quandoqz eſt aliquod ius de preſenti, quod ſperatur recedere in futuro,⁊ iſto caſu loquitur l. ſi ſeruus. in princ.de condit.fur. Jſtam materiam tetigi in d.l.locum.§. condemnatio.plenius in l.ſi finita.§.fin.cum l.ſeq.ff.de dam.infec.

ADDITIO.

a Futuri temporis. Quando tractatus futuri temporis ſpectet ad iudicem,vide per Bartol.⁊ doct.in l.vbi autem.§.qui ſortem. ff.de verb.obligation.Quid in fructibus futuris,vide Bald.in l.j. ſi ſe.nupt.nu.

LEX II.

1 Quando proponitur actio vniuerſalis,vel generalis,tunc procedit petitio incerta,⁊ ſententia incerta, ſed in executione certificatur.⁊ num,2.
3 Jn obligatione alternatiua,ſi electio eſt creditoris,debet dari libellus certus,⁊ ſententia certa ſequi.
4 Jn ſimplici obligatione , quando procedat petitio incerta,⁊ ſententia certa,quando etiam ſententia incerta.
5 Sententia incerta habebit executionẽ paratã,facta liquidatione.

a] Quanquam[a] pecunie † Ubi peti-
1 tur incertum,vtrum,valet ſentẽtia.hoc dicit. Uides ergo quod
b ſententia incerta[b] valet.Contrarium vides in l.prorsus l.fi.Sol.gl.Quandoqz petitur incertum,⁊ tunc valẽt ſententia incerta,vt hic.Sed ſi petitur certũ,⁊ tunc debet ferri ſententia certa per ſe,vel per relationem ad acta.vt l.ſeq.Contra iſtud opp. Inſt.
c de act.§.curare.Huius timore gl.intrat hanc materiam veterem[c]
2 Quandoqz proponitur actio vtilis,vt petitio hereditatis.Quandoque actio generalis,vt petitio tutele,vel neg.geſt.⁊ in iſtis procedit petitio incerta,⁊ ſentẽtia incerta,ſed in executione certificatur.Jta tenet hic gl.magn.⁊ plenius in l.j.in gl.magn.ff.de edendo. plene per Jnn.in c.conquerente.in gloſ.pen.de offi.ord.Quandoque proponitur actio ſingularis,⁊ iſta proprie eſt materia noſtra ⁊ tũc aut obligatio erat alternatiua aut ſimplex. Si eſt alternatiua,procedit libellus,⁊ petitio alternatiua ⁊ incerta,vt j.eo.l.certum. ⁊ de verb.obl.l.eũ qui certarũ.in fin.Quod intellige, quando erat
3 electio debitoris.† Si enim eſſet electio creditoris,cum ſit in eius poteſtate,debet dare libellũ certum,⁊ ſentẽtia ſequitur certa.vt l. vbi.§.qui illud aut illud.de verbo.obl.† Quandoque obligatio eſt
4 ſimplex.Et hic aduerte,aliquãdo in libello nõ pot declarari certa
d quantitas,ſed poteſt declarari in ſentẽtia, vt cũ petitur intereſſe quod intereſſe ſtat in eſtimatione iudicis,vt j.ti.j.l.j.tunc procedit libellus incertus,ſecundum veram opi.⁊ tunc ſententia erit certa ſecundum veram opinio.not.per gl.in l.certi condictio.in princ. ff.ſi cert.petat.dicam j.tit.j.l.j. Quandoque non poteſt declarari,nec in petitione, nec in ſentẽtia,⁊ tunc pcedit libellus incertus ⁊ ſententia incerta.Hic eſt caſus in l.noſtra.Nã debes hic imagi-
e re[c] quod aliquis promiſerat indemnitatẽ,⁊ iam fiſcus incurrerat aliquod damnũ,⁊ maius damnũ poterat incurrere in futuro.modo cum nõ poſſit certificari id,quod depẽdet ex futuro, iudex pronunciabit de indẽnitate ſuper futuro tempore, ⁊ hic pro preterito con-
5 demnabitur,vt l.proxima. Sed quero †,quis eſt effectus huius ſententie incerte? Reſpond,quod habebit paratam executionem facta liquidatione,que fiet hoc modo,q2 actor petet ſententiã executioni mandari,in qua talis eſt condemnatus ad indemnitatem preſtãdam.Ad probandum quod ſit damnificatus, faciet incontinenti

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

tinenti articulos, nec eſt neceſſaria libelli oblatio, nec lit. conte. ⁊
ſic procedetur ſummarie ſm formam l. a diuo pio. §. ſi ſuper reb⁹.
de re iudic. Sicut dicimus in ſimili, in ſentētia lata in iudicio vni-
uerſali, in qua eſt condēnatus ad reſtituēdum hereditatē ſimplici
ter, quid autē ſit in hereditate, in execut ione declarabitur. Et no.
6 clare gloſ. in d. l. j. de eden. †Et iſta eſt practica hodie[f] in partibus
f iſtis, quod inſtrumenta, que ſunt guarentigionata, vel confeſſiona
ta, merentur executionē ſicut ſententia diffinitiua. Si ergo eſt ali-
quod inſtrumentum non liquidum, peto executionē ſummarij, ⁊
facio articulos ad probandum id ſecundum ea, que dicta ſunt ſ.

ADDITIO.

a P. P A V. P. ¶ Quanquam. Uide que habes ad Bar. in l. j. in fi. ff.
de leg. ij. ⁊ in l. proinde. ff. ad legem aquil.
¶ Pro ſaluatione. Bart. in hac l. ij. ⁊ in quo videatur inuolutus
vitio contradictionis, vide concordiam, quā poſui in l. j. ff. de edē.
b ¶ Sentētia incerta. Qñ valeat ſentētia, ⁊ libellus incertus, vide
etiam Inn. in c. fi. in gl. in ver. omni. de exceſ. prelat. vide Inn. in c.
ij. de lib. obla.
c ¶ Ueterem. Idem tenet in l. ait pretor. §. j. ff. de re iudi.
d ¶ Intereſſe. Iudex dz in ſentētijs taxare intereſſe. adde l. cū pro-
pria. ⁊ ibi Bal. ſ. ſi quis alte. vel ſibi. idem dicit in fructibus.
e ¶ Intelligere. in his, ⁊ in vtilibus vide etiam no. Bal. in l. filium.
ver. alterius queritur. ſ. fami. ercis. per gl. ⁊ doc. in §. j. de re iud. ⁊ in
no. in c. fi. ⁊ Bal. in l. iij. de re iud. ⁊ Inn. in c. fi. de exceſ. prela. Et ad
de ꝙ valeat condēnatio expēſarum etiam incerta, ſine reſeruatio-
ne taxationis ſm Bar. in l. terminato. ver. venio ad quartum. ſ. de
fru. ⁊ lit. exp. ⁊ ibi per Bart. qui tenet hoc eſſe verum in omnibus
acceſſorijs, ⁊ idem dicit in arbitratore.
f ¶ Practica hodie, vide Bar. in l. j. ff. de eden.

LEX III.

☞ Sentētia quādo fertur per relationē ad aliqua acta, valet, ſi in
illis continetur certa quantitas, nō diſtinguēdo que ſint illa acta.
⁊ nume. 2.
3 Sententia ſimpliciter prolata. vt condemno te ad id, ꝙ debes va
let, ſi certa quantitas reperiatur in actis probatorijs.

a HEc ſententia [a] † Sñia, que nō cōtinet
1 certū p ſe, vel relationem
ad aliud, eſt ipſo iure nulla. h. d. Nota iſtum[b] ſi. huius
legis pro declaratione gloſſarū hic poſitarū. ¶ Que
ro in quibus actis debeat cōtineri certa quantitas, vt ſñia valeat.
dicit gl. in atteſtationibus, vel cōfeſſionibus. In ɔ̄trium videtur ꝙ
ſufficiat contineri in libello, vt l. quid tñ. de arbitr. ⁊ de re iud. l. ait
2 pretor. §. j. Sol. breuiter † quandoqꝫ ſentētia fertur per relationē
ad aliqua acta, tunc vz ſententia ſi in illis actis ad que ſentētia re
fertur, continetur certa quātitas, nō habita diſtinctione, que ſint
illa acta, vt l. conttaria. ¶ † Qñqꝫ ſententia profertur ſimpliciter,
ſcz condemno te ad id ꝙ debes, tunc eſt neceſſe ꝙ certa quātitas
reperiatur in actis probatorijs, vt in dictis teſtium confeſſionib⁹,
vel inſtrumentis, nec ſufficeret contineri in actis aſſertorijs, vt li-
bello, ⁊ poſitionibus, ita loquitur hic glo.

ADDITIO.

a P. P. A V. P. ¶ Hec ſñia. Quod ſentētia incerta non valebit, niſi cer-
tificetur p relationem ad aliud, vide Com. conſil. vij. non dicit qđ
vbi ſentētia eſt incerta ſuper eo de quo principaliter non diſputa
tur non vitiatur. Uide per eum, ⁊ ſubtiliter loquitur, ⁊ ibi etiā po
nit qđ recipit declarationem partis, etiam quo ad ipſos expreſſe
ſe non refert ⁊ vide Com. conſi. xxiij. in prin. Item vide etiam ꝙ in
ſñia incerta que non declaratur per relationē ad acta non vz, lz ſe
cùs ſit ſi declaratur ex certificatiōe niſi in certis caſibus quos ad
Bar. habes in l. Paulus. la j. ff. de re iud. ⁊ quando incertitudo vi
tiet ſententiam, vide Fely. in c. cum venerabilis. extra de excep.
b ¶ Probatorijs. Idē quod hic dicitur, quod ſentētia lata per verba
obſcura, debet declarari p verba probatoria, etiam ſi ad alia non
fiat relatio, expreſſe dz intelligi, qñ ſñia eſſet nulla propter obſcu-
ritatem, niſi declaretur p ipſa acta probatoria. Sed vbi ſñia pōt
in ſe valere, verba eius tunc debēt ſtricte intelligi per acta proba-
toria. Eſt tex. in l. 4. ſ. ſi plu. vna ſen. ⁊ l. Pau. la ij. ff. de re iud. qđ tene
menti, ⁊ vide Barto. in l. ait pretor. §. j. de re iud. ⁊ quod no. Bar. in
l. 4. ſ. ſi plures vna ſen. Et an incertitudo temporis vitiet, vt puta ſi
iudex dicit relego te ad tempus, ⁊ non dicit quātum tēpus. Tex.
eſt quod non in l. ſi ſine prefinito tempore. ff. de pe. vbi vide quo-
modo intelligatur ad tempus. Et aduerte, quia ille text. loquitur
in criminalibus. adde ⁊ Bal. conſi. xxxiij. dixit in l. ſine prefinito,

eſſe vnicum in iure. ⁊ facere, quod ſi iudex ſimpliciter banniat ali-
quem quod intelligatur bannitus vſque ad decennium.

LEX IIII.

a HEc ſententia. [a] Sententia nulla ratione
incertitudinis nō impedit
1 aliam ferri ſententiam, h. d. ¶ Not. quod etiam in dote
2 non valet ſententia incerta. ¶ † Secūdo no. quod po-
teſt ferri alia ſententia, etiam antequam pronūcietur de nullitate
prime, vt hic, in fine. ¶ Et de hoc dixi in l. ſi vt propoſuiſ. ſ. quom.
3 ⁊ quando iud. ¶ † Tertio nota quod qui non appellat confirmat
ſententiam, vidiſtis in l. ab eo. ſupra quomodo ⁊ quando iudex.
¶ Nota quod dixi in ſummario, quia alibi nō reperies, ideo tene
b menti. ¶ Oppon. contra hoc iudicium de dote[b] eſt iudicium vni-
uerſale, ſicut in petitione hereditatis, ⁊ ſimilib. Ita probatur in l.
quod dicitur. in princip. ff. de impen. ergo procedit libellus incer-
tus, ⁊ ſententia incerta, ſicut in petitione hereditatis. Et ita de-
terminaui vobis ſoluto matrimon. ſuper rubrica. ¶ Hic videtur
4 caſus in contrariū. Sol. Hic fuit ſententia omnino incerta. ¶ † Nā
pronunciauit iudex, ꝙ bona fide accepiſti. ſolue. ſi enim pronuncia-
ſet hoc modo, condemno te ad reſtitutionem dotis, quia conſtat
eam te habuiſſe, licet nō declaretur quātitas, vel qualis eſſet dos,
valeret ſententia, ſicut in petitione hereditatis. Et quod hoc ſit
verum, videtur velle hic text. in eo quod dicit, quod petitio incer-
ta procedit ſuper dote. Et ita intelligo hanc legem.

ADDITIO.

a ¶ Hec ſententia. Not. ex iſto text. ſecundum Bal. quod iudex po-
teſt in ſua diffinitiua eſſe ſibi contrarius. ſi prima ſentētia per eum
lata erat nulla, quod eſt notan. ſecundum eum.
b ¶ Iudiciū de dote. Procedit libell⁹ generalis in dote. vide Bar.
etiam in l. j. de edend. poſt gloſſ. ⁊ vide. ſ. eodem. l. iij. ⁊ Bald. hic te-
net contra Bar. quando res particularis eſt data in dotem.

De ſenten. quæ pro eo, quod intereſt,
proferuntur. Rubr. XLVII.

¶ Continua Rubricam ad precedētem hoc modo, ſupra dictum
eſt de ſententijs, que ſine certa quantitate proferuntur, verū quia
ſuper intereſſe proferuntur quandoqꝫ ſententie incerte. ideo ſubij
citur Rubrica de ſententijs. que pro eo. quod intereſt. Iſta conti-
nuatio nō eſt vera, qꝛ ſuper intereſſe debet proferri ſentētia certa,
vt inſtitut. de actio. §. curare. ⁊ dicemus infra in proceſſu materie.
Debet ergo aliter continuari, ⁊ ſic dictum eſt ſupra de ſententijs
in genere, ⁊ in ſpecie de ſententijs, que ſine certa quātitate, verum
quia in ferendis ſententijs ſuper intereſſe, conſueuerunt oriri plu-
ra dubia, ideo ponitur hic rubric. de ſententijs, que pro eo quod
intereſt, proferuntur.

LEX VNICA.

10 ☞ Intereſſe triplex, ſcilicet ſingulare commune, ⁊ conuentum, ⁊
quas vires habeat.

a CUm pro eo. [a] Domini, hec lex eſt vna de
difficilioribus toti⁹ Codicis,
b ⁊ habet materiam[b] profundiſſimam, ⁊ lōgiſſimam. Di-
uiditur in partes quinque. ¶ Primo ponit proemium
ſuum, ¶ Secundo ponit ſtatutum ſuum. ¶ Tertio illud pro-
bat per reductionem ad abſurdum. ¶ Quarto illud probat a
ſimili. ¶ Quinto ponit duo alia dicta generalia ad alia prece-
dentia. ¶ Secūda ibi ſancim⁹ itaqꝫ. ¶ Tertia ibi, nedū. ¶ Quar
ta ibi, cum ſcimus. ¶ Quinta ibi, ⁊ hoc non ſolum. Breuiter hoc
1 intendit. ¶ Prolixitates antique circa intereſſe ceſſant per hanc
legē, ⁊ in caſibus certis venit intereſſe ſingulare vſque ad duplum
intereſſe communis, in caſibus vero incertis venit in totum ꝙ in-
tereſt, ⁊ habetur ratio lucri, ⁊ damni hoc dicit tota lex. ¶ Uenio
ad caſum in terminis, ⁊ aduertant iuuenes, qꝛ hec lex in princ. vi-
detur facilis, ſed poſtea videtur difficilis, ⁊ expedire non poſſem
hoc mane, expediā hoc ſero totā legē, ideo incipio per particulas.
Et primo oppo. quod infinitas tolleretur. de dol. excepti. l. plures.
§. fin. Sol. Ibi loquitur ſeu tractatur de obligatione tollenda, quo
caſu tolleratur infinitas, hic vero de obligatione inducēda. Iſtud
brocardum recitat hic Cyn. ⁊ Dyn. in l. qui bona. §. fina. ff. de dam.
2 infect. ⁊ ibi ego plenius examinaui, ideo hic non inſiſto. ¶ Uenio
ad ſecūdam partem, ⁊ ex ea habes notare quod in caſibus, qui ha
bent certam quantitatem, vel naturam, intereſſe non poteſt exce-
dere duplum. In caſibus vero incertis, preſtatur totum intereſſe.